

بررسی میزان تجربه پوسیدگی دندانی کودکان ۲-۶ ساله و ارتباط آن با وضعیت اجتماعی - اقتصادی والدین آنها در مهدکودک های بیرجند- ایران در سال ۱۳۸۵

دکتر حسین نعمت‌اللهی*، دکتر مریم همراهخانی**، دکتر حبیب‌ا... اسماعیلی***

* دانشیار گروه دندانپزشکی کودکان دانشکده دندانپزشکی و مرکز تحقیقات دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی مشهد

** استادیار گروه دندانپزشکی کودکان دانشکده دندانپزشکی و مرکز تحقیقات دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی مشهد

*** دانشیار آمار زیستی دانشکده پزشکی و مرکز تحقیقات نوزادان دانشگاه علوم پزشکی مشهد

تاریخ ارائه مقاله: ۸۷/۳/۲۶ - تاریخ پذیرش: ۸۷/۹/۲

Dental Caries Experience and its Relationship to Socio-Economic Factors in 2-6 Year Old Kindergarten Children in Birjand – Iran in 2007

Hosein Nematollahi*, Maryam Mehrabkhani**, Habil-Ollah Esmaily***

* Associate Professor, Dept of Pediatric Dentistry, School of Dentistry and Dental Research Center of Mashhad University of Medical Sciences, Mashhad, Iran.

** Assistant Professor, Dept of Pediatric Dentistry, School of Dentistry and Dental Research Center of Mashhad University of Medical Sciences, Mashhad, Iran.

*** Associate Professor, Dept of Biostatistics of Faculty of Medicine and Neonatal Research Center of Mashhad University of Medical Sciences, Mashhad, Iran.

Received: 15 June 2008; Accepted: 22 November 2008

Introduction: Assessing oral health in children plays an important role in determining the health status and health promotion programs of communities. This survey was carried out to study dental caries experience of preschool children in Birjand and factors affecting their caries status.

Materials & Methods: In this analytical-descriptive study, approved by ethical committee of Mashhad University of Medical Sciences, 434 children aged 13-72 months were randomly selected from kindergartens in the city of Birjand and examined for dental caries using WHO criteria. A questionnaire concerning Socio-economic background was filled by their parents. Data analysis was performed using the software SPSS, Mann-Whitney, Chi-Square, Kruskall Wallis and Logistic Regression tests were used. The level of statistical significance for all tests was set at $P<0.05$.

Results: The overall mean dmft score in children of the study was 4.99 ± 4.11 and dmfs was 7.88 ± 8.45 . The prevalence of caries free children was 16.1% and early childhood caries (ECC) and severe early childhood caries (SECC) were 83.7% and 50.2% prevalent respectively. There was a decrease in the proportion of caries free children with an increase in age ($P<0.001$). The children whose parents (especially mother) had attained a higher education level had lower dmft scores. The children whose mothers were occupied had lower dmft scores ($P<0.001$).

Conclusion: Our results indicate the high caries prevalence in children in Birjand and parent's educational level as a contributing factor. Therefore there is a need for educational programs to prevent caries especially for children from lower socio-economic classes.

Key words: Dental caries, preschool children, socioeconomic factors.

Corresponding Author: Mehrabkhanim@mums.ac.ir

J Mash Dent Sch 2009; 32(4): 325-32.

چکیده

مقدمه: ارزیابی سلامت دهان در کودکان نقش مهمی در تعیین وضعیت سلامت و برنامه ریزی بهداشتی و درمانی جوامع دارد. هدف از انجام این مطالعه، بررسی میزان تجربه پوسیدگی دندانی و عوامل تاثیر گذار بر آن در کودکان سینین قبل از مدرسه مهدکودک های بیرجند بود.

مواد و روش ها: در این پژوهش توصیفی - تحلیلی که مسائل اخلاقی آن مورد تایید کمیته اخلاق دانشگاه علوم پزشکی مشهد قرار گرفته است، ۴۳۴ کودک ۱۳-۷۲ ماهه از بین کودکان سینین قبل از مدرسه مهدکودک های بیرجند بطور تصادفی انتخاب شدند و از جهت پوسیدگی دندانی براساس معیارهای WHO مورد معاینه واقع شدند و پرسشنامه ای که حاوی سوالاتی در رابطه با وضعیت اقتصادی-اجتماعی کودکان بود توسط والدین آنها تکمیل شد. آنالیز آماری با استفاده از نرم افزار SPSS آنجام شد و آزمون های آماری Chi-Square، Mann-Whitney، Kruskall Wallis و Logistic Regression مورد استفاده قرار گرفتند و سطح معنی داری برای همه آزمون ها $P<0.05$ در نظر گرفته شد.

یافته ها: میانگین dmft کل کودکان مورد مطالعه معادل $12/4\pm4/99$ و dmfs معادل $4/45\pm8/88$ بودست آمد. ۱۶٪ از نمونه ها عاری از پوسیدگی بودند و میزان شیوع Severe Early Childhood Caries با ترتیب $83/7\%$ و $50/2\%$ بودست آمد. این مطالعه نشان داد که با افزایش سن نمونه ها از میزان درصد کودکان عاری از پوسیدگی کاسته شده است ($P<0/001$). کودکانی که والدین، بخصوص مادران آنها از سطح تحصیلات بالاتری برخوردار بودند dmft پایین تری داشتند و شیوع پوسیدگی در کودکانی که مادران آنها شاغل بودند کمتر از کودکان با مادران خانه دار بود ($P<0/001$).

نتیجه گیری: نتایج این مطالعه بر شیوع بالای پوسیدگی در بین کودکان بیرونی کودکان با سطح تحصیلات والدین (بخصوص مادران) آنها مرتبط است. بنابراین اجرای برنامه های آموزشی بمنظور پیشگیری از بروز پوسیدگی دندانی در کودکان آن سامان بتویژه در کودکان خانواده هایی که از طبقات اجتماعی-اقتصادی پایین بشمار می روند ضروری بنتر می رسد.

واژه های کلیدی: پوسیدگی دندانی، کودکان سنین قبل از مدرسه، عوامل اقتصادی و اجتماعی.

مجله دانشکده دندانپزشکی مشهد / سال ۱۳۸۷ دوره ۳۲ شماره ۴ : ۳۲۵-۳۲.

۲/۱۸±۵/۱۰ بودست آمد. در این مطالعه با افزایش سن مادران

میانگین dmft کودکان افزایش یافته بود. همچنین بین میزان پوسیدگی دندانی مادران با dmft کودکان آنها هم ارتباط مستقیم وجود داشت.^(۴)

در مطالعه Rajab و Hamdan در کودکان ۱-۵ ساله اردبیل میانگین dmft در سنین ۱، ۲، ۳، ۴ و ۵ به ترتیب معادل $0/19$ ، $1/15$ ، $1/17$ ، $2/13$ و $3/22$ حاصل شد و روش های تغذیه ای، عادت های مصرف تنقلات، وضعیت بهداشت دهان، میزان مراجعه به دندانپزشک، وضعیت اجتماعی اقتصادی والدین، سطح تحصیلات و میزان آگاهی والدین از جمله عوامل تاثیرگذار بر بروز پوسیدگی دندانی شناخته شد.^(۵)

کودکان ترک ۹-۵۹ ماهه را مورد بررسی قرار دادند و مشخص شد که قلت سطح تحصیلات پدران و عدم مصرف فلوراید ارتباط زیادی با بروز ECC دارد.^(۶)

در مطالعه محمدی و همکاران شیوع پوسیدگی دندانی در پسرچه های پیش دبستانی ریاض مورد بررسی قرار گرفت. در پژوهش یاد شده رابطه ای معکوس بین شیوع پوسیدگی دندانی و میانگین تجربه آن با وضعیت اقتصادی اجتماعی والدین به دست آمد.^(۷)

قدنهاری و همکارانش، شیوع پوسیدگی دندانی و عوامل موثر بر آن را در کودکان تهرانی در سال ۱۳۸۳ مورد مطالعه قرار دادند و مشخص کردند که سطح تحصیلات والدین، شغل مادران، بعد خانوار و رتبه تولد کودک به طور معنی داری بر افزایش dmft آنها موثر بوده است.^(۸)

مقدمه

اگرچه شیوع پوسیدگی های دندانی در نوزادان و کودکان در سال های اخیر در کشورهای صنعتی بطور قابل توجهی کاهش یافته، اما هنوز در جوامع در حال توسعه پوسیدگی های زودرس دوران کودکی (Early Childhood Caries (ECC)) یکی از بیماری های شایع دهان و دندان کودکان سنین قبل از مدرسه محسوب می شود که با داشتن عوارضی چون گیر غذایی، درد و آبسه دندانی می تواند تغذیه کودکان را مختل نماید و رژیم غذایی آنان را تغییر دهد. اگرچه ECC کودکان را از تمام طبقات اجتماعی-اقتصادی تحت تأثیر قرار می دهد ولی شیوع و شدت الگوی پوسیدگی یاد شده در کودکان جوامع با سطح اجتماعی-اقتصادی پایین و مهاجر پذیر بیشتر است.^(۱-۳)

شناخت صحیح از وضعیت دندانی و نیازهای درمانی گروه های سنی مختلف از مهمترین پیش نیازهای برنامه ریزی های بهداشتی و درمانی هر کشور است. بررسی میزان تجربه پوسیدگی دندانی در گروه های سنی مختلف کودکان و عوامل موثر بر آن از اهداف مطالعات متعدد در کشورهای مختلف از جمله ایران بوده و در این زمینه مطالعات زیادی صورت گرفته است. بدیهی است انجام پژوهش های یاد شده علل ایجاد کننده بیماری را در ارتباط با عوامل محیطی و اجتماعی تا حدی مشخص کرده و بنابراین امکان پیشگیری از بروز بیماری را ممکن می سازد. در همین ارتباط در مطالعه نعمت اللهی و خوردی مواد میانگین dmft و کودکان ۶-۳۶ ماه مشهدی به ترتیب معادل $2/67\pm2/39$ بود.^(۹)

دندانپزشکی آمریکا (AAPD) بررسی شد. این آکادمی ECC را وجود یک یا چند سطح دندانی پوسیده (حفره دار یا بدون حفره) یا از دست رفته (به علت پوسیدگی) یا پرشده در هر کدام از دندان های شیری کودک ۷۱ ماهه یا کوچکتر تعریف کرده است. همچنین این آکادمی تصريح می کند که علامتی از پوسیدگی سطح صاف در کودکان کوچکتر از ۳ سال نشانگر پوسیدگی های زودرس شدید دوران کودکی (SECC) است. البته در این مطالعه برای SECC از معیار دیگری نیز استفاده شده است که در آن افرادی که dmfs بیشتر از ۴، ۵، ۶ در سنین ۳، ۴، ۵ سالگی دارند به عنوان SECC در نظر گرفته شدند.^(۱۶)

آنالیزها داده ها با استفاده از نرم افزار SPSS انجام گرفت. تحلیل داده ها با استفاده از آزمون های Kruskall-Wallis، Mann و Whitney Chi-Square و رگرسیون لوجستیک صورت پذیرفت و در همه آزمون ها سطح معنی داری ۰/۰۵ مدنظر بود.

یافته ها

محدوده سنی کودکان این مطالعه بین ۱۳-۷۲ ماه بود که بیشترین تعداد کودکان مربوط به گروه سنی ۴۹-۶۰ ماه و کمترین تعداد مربوط به گروه سنی ۱۳-۲۴ ماه بود. در مقایسه میانگین تجربه پوسیدگی دندانی dmft در دو جنس مذکور و مونث از نظر آماری تفاوتی دیده نشد. میانگین (dmft) پسران معادل ۵ با انحراف معیار ۱/۱۶ و دختران معادل ۴/۹۸ با انحراف معیار ۰/۰۶ بودند آمد.

مقایسه توزیع فراوانی کودکان Caries Free و مبتلا به ECC بر حسب گروه سنی در جدول ۱ نشان داده شده است. مندرجات جدول یاد شده نشان می دهد که با بالا رفتن سن درصد کودکان مبتلا به ECC افزایش و درصد کودکان Caries Free کاهش می یابد و این ارتباط از نظر آماری معنی دار می باشد ($P<0.001$).^(۱۷)

میانگین تجربه پوسیدگی سطوح دندانی (dmfs) در نمونه های مورد مطالعه بر حسب سطح تحصیلات والدین آنها در جدول ۲ مورد مقایسه قرار گرفته است. نتایج نشان می دهد که با افزایش سطح تحصیلات والدین میانگین تجربه

همچنین در مطالعه شیوع پوسیدگی دندانی و عوامل موثر بر آن در جنوب آفریقا، مشخص شد که سطح تحصیلات والدین تأثیر معکوسی بر بروز پوسیدگی دارد.^(۹)

در بررسی وضعیت پوسیدگی دندانی کودکان اماراتی نیز بین میانگین تجربه پوسیدگی کودکان با سطح تحصیلات والدین رابطه عکس ولی با افزایش سطح درآمد رابطه مستقیم بدست آمد.^(۱۰)

نتایج مطالعات مختلف انجام شده در کشورهای دیگر نشان می دهند که وضعیت اقتصادی-اجتماعی خانواده ها می تواند تاثیری مستقیم بر بروز پوسیدگی در کودکان پیش دبستانی داشته باشد.^(۱۱-۱۳)

هدف از انجام مطالعه حاضر، بررسی میزان تجربه پوسیدگی دندانی و عوامل تاثیرگذار بر آن در کودکان سنین قبل از مدرسه مهدکودک های بیرونی می باشد.

مواد و روش ها

در این مطالعه توصیفی - تحلیلی، مسائل اخلاقی این تحقیق مورد تایید و تصویب کمیته منطقه ای اخلاق در پژوهش های علوم پزشکی مشهد قرار گرفت. این تحقیق که در سال ۱۳۸۵ انجام شد از بین ۷۲۶ کودک ۲ تا ۶ ساله مهدکودک های شهرستان بیرونی ۵۰۰ کودک بطور تصادفی انتخاب شدند و پرسشنامه ای که حاوی سوالاتی در رابطه با سن کودک، سطح تحصیلات و شغل والدین و تعداد فرزندان خانواده بود توسط والدین تکمیل شد. تکنیک معاینه، عینی- لمسي و وسائل معاینه، محدود به یک عدد چراغ قوه سه ولت، آینه مسطح دندانپزشکی شماره ۴، سوند مستقیم، گاز استریل و چوب زبان بود. در این پژوهش تشخیص پوسیدگی دندانی، براساس استاندارد WHO که منتج از اصول Jakson است انجام گرفت. در استاندارد WHO تشخیص پوسیدگی دندانی بر مبنای تشخیص عینی است و در موارد ابهام از سوند غیرنوک تیز نیز کمک گرفته می شود.^(۱۴) همچنین شدت پوسیدگی دندانی بر اساس معیارهای میانگین تجربه پوسیدگی دندانی (dmft) و میانگین تجربه پوسیدگی سطوح دندانی (dmfs) در هر کودک تعیین و ثبت گردید.^(۱۵)

در این مطالعه میزان شیوع ECC بر اساس تعریف آکادمی

به کودکان تک فرزند بود و بیشترین آن متعلق به کودکانی بود که در خانواده بیشتر از یک خواهر و برادر داشته اند و اختلاف یاد شده از نظر آماری معنی دار بود ($P=0.002$). در جدول ۵ ضرایب مدل رگرسیون لوجستیک در تاثیر عوامل موثر بر بروز ECC نشان داده شده است بر اساس این جدول از بین متغیرهای مورد بررسی افزایش سن کودکان و سطح تحصیلات مادر بیشترین تاثیر را بر بروز پوسیدگی های حاد دوران کودکی داشته اند به طوریکه کودکانی که مادران آنها تحصیلات در حد ابتدایی یا راهنمایی داشتند نسبت به کودکانی که مادران آنها تحصیلات در سطح فوق لیسانس یا بالاتر داشتند ۱۷ برابر بیشتر در معرض ابتلاء به ECC بوده اند.

پوسیدگی سطوح دندانی (dmfs) کاهش می یابد و این ارتباط از نظر آماری معنی دار است ($P<0.001$).

در جدول ۳ مقایسه میانگین تجربه پوسیدگی سطوح دندانی (dmfs) در نمونه های مورد مطالعه بر حسب شغل مادران آنها نشان داده شده است. طبق جدول یاد شده میانگین تجربه پوسیدگی سطوح دندانی (dmfs) در کودکان مادران خانه دار بیشتر از کودکان مادران شاغل می باشد ($P<0.001$). مقایسه میانگین تجربه پوسیدگی سطوح دندانی (dmfs) در نمونه های مورد مطالعه بر حسب تعداد خواهران و برادران آنها در جدول ۴ آمده است. براساس جدول یاد شده کمترین میزان میانگین تجربه پوسیدگی سطوح دندانی (dmfs) مربوط

جدول ۱ : توزیع فراوانی کودکان دارای ECC و Caries Free بر حسب گروه های سنی (ماه)

Caries Free			ECC			گروه های سنی (بر حسب ماه)
درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد	
۵۰/۰	۱۸	۵۰/۰	۱۸			۱۳-۲۴
۲۲/۸	۱۸	۷۷/۲	۶۱			۲۵-۳۶
۱۷/۲	۲۰	۸۲/۸	۹۶			۳۷-۴۸
۷/۰	۱۱	۹۳/۰	۱۴۷			۴۹-۶۰
۷/۷	۳	۹۳/۳	۴۲			۶۱-۷۲
۱۶/۱	۷۰	۸۳/۹	۳۶۴			کل
$P<0.001$			$\chi^2=46.101$			نتیجه آزمون Chi-square

جدول ۲ : میانگین و انحراف معیار تجربه پوسیدگی دندانی (dmfs) در نمونه های مورد مطالعه بر حسب تحصیلات والدین

انحراف معیار	مادر	پدر	سطح تحصیلات		
			میانگین	تعداد	انحراف معیار
۱۲/۲۱	۱۵/۲۰	۳۵	۱۰/۷۲	۱۲/۲۶	۴۶
۷/۷۹	۸/۵۴	۲۲۱	۷/۴۰	۸/۱۶	۲۱۸
۷/۵۵	۵/۸۱	۱۶۲	۸/۸۱	۶/۷۸	۱۳۳
۴/۷۸	۳/۶۳	۱۶	۸/۵۱	۴/۷۰	۳۷
۸/۴۰	۷/۸۸	۴۳۴	۸/۴۵	۷/۸۸	۴۳۴
$P<0.001$	$\chi^2=46.92$		$P<0.001$	$\chi^2=34.92$	نتیجه آزمون Kruskal-Wallis

جدول ۳ : میانگین و انحراف معیار تجربه پوسیدگی سطوح دندانی (dmfs) در نمونه های مورد مطالعه بر حسب شغل مادران آنها

انحراف معیار	میانگین	تعداد	شغل مادر
۸/۸۴	۹/۸۴	۱۸۹	خانه دار
۷/۸۳	۶/۳۷	۲۴۵	شاغل
۸/۴۵	۷/۸۸	۴۳۴	کل
$P < 0.001$	$Z = 5/52$		نتیجه آزمون Mann-Whitney

جدول ۴ : میانگین و انحراف معیار تجربه پوسیدگی سطوح دندانی (dmfs) در نمونه های مورد مطالعه بر حسب تعداد خواهران و برادران

انحراف معیار	میانگین	تعداد نمونه ها	تعداد خواهران و برادران
۷/۷۸	۶/۰۱	۱۵۱	.
۸/۴۰	۷/۸۹	۱۸۴	۱
۸/۸۶	۸/۷۶	۶۴	بیشتر از ۱
۸/۳۱	۷/۸۸	۴۳۴	کل
$P = 0.002$	$\chi^2 = 16/92$		نتیجه آزمون Kruskal-Wallis

جدول ۵ : ضرایب مدل رگرسیون لوگستیک در تاثیر عوامل موثر بروز ECC

متغیرها	ضرایب رگرسیون	مقدار P	نسیت شناس	فاصله اطمینان
سن	۰/۰۹	< 0.001	۱/۰۶۱	(۱/۰۳۹، ۱/۰۸۴)
میزان تحصیلات مادر (ابتدایی و راهنمایی)	۲/۸۷	۰/۰۱۳	۱۷/۷۹۸	(۱/۸۴۳، ۱۷۱/۸۴۳)
میزان تحصیلات مادر (دیپلم و فوق دیپلم)	۱/۹۴	۰/۰۰۱	۶/۹۸۵	(۲/۱۹۵، ۲۲/۲۲۲)
میزان تحصیلات مادر (لیسانس)	۱/۰۳	۰/۰۷۵	۲/۸۰۴	(۰/۹۰۲، ۸/۷۱۳)
*میزان تحصیلات مادر (فوق لیسانس به بالا)	۰	-	-	-

* مبنای در نظر گرفته شده است.

این یافته با ماهیت پوسیدگی دندانی که وابسته به سن است مطابقت دارد. در مطالعه خوردي و نعمت الهی در کودکان ۶-۳۶ ماهه شهر مشهد، میانگین dmft متعادل $1/39 \pm 2/67$ و میانگین dmfs متعادل $1/10 \pm 5/10$ بدرس آمد و $67/5\%$ میانگین dmfs متعادل $2/18 \pm 5/2$ بدرس آمد. در کودکان Caries Free و 19% آنان مبتلا به BDTD بودند. در حالیکه در مطالعه ما میانگین dmft در کودکان کوچکتر از ۳۶ ماه بیشتر از مطالعه ذکر شده و متعادل $1/86 \pm 2/5$ و میانگین dmfs متعادل $3/42 \pm 3/51$ بود. همچنین در این گروه سنی

بحث

طبق نتایج این مطالعه میانگین تجربه پوسیدگی دندانی (dmft) در کودکان مورد مطالعه متعادل $4/99 \pm 4/11$ و میانگین dmfs متعادل $4/45 \pm 8/45$ بدرس آمد. همچنین $16/1\%$ از نمونه های مورد مطالعه عاری از پوسیدگی دندانی، $83/7\%$ مبتلا به ECC و $50/2\%$ مبتلا به SECC بودند. با افزایش سن کودکان از تعداد کودکان عاری از پوسیدگی کاسته شده بود و از 50% در ۲ سالگی به $7/6\%$ در ۶ سالگی رسیده بود که

برای کودکان با والدین دارای تحصیلات کارشناسی ارشد و بالاتر رسیده بود ($P<0.05$).^(۸)

در مطالعه نعمت اللهی و خوردي در مشهد با افزایش سطح تحصیلات مادران میزان شیوع پوسیدگی نیز افزایش می یافتد^(۴) که بر عکس نتایج مطالعه حاضر می باشد. در مطالعه طالبی و همکاران ارتباط پوسیدگی با تحصیلات مادر معکوس و معنی دار بdst آمد. بدین صورت که با افزایش سطح تحصیلات مادر میانگین تجربه پوسیدگی نیز کاهش می یافتد^(۱۷) که این نتیجه مطابق نتایج پژوهش ما می باشد. در تفسیر این نتیجه می توان اظهار داشت با بالا رفتن تحصیلات پدر و مادر سطح آگاهی آنها از مسائل بهداشتی و میزان توجه به کودکان بیشتر می شود.

در همین ارتباط در مطالعه ای که توسط Wright و Stacey در لبنان و انگلستان انجام شد آنها دریافتند که مهمترین عامل در بروز پوسیدگی های دندانی در کودکان، سطح آگاهی مادران آنها بود.^(۱۸)

در مورد ارتباط بین میانگین تجربه پوسیدگی سطح دندانی (dmfs) و شغل مادران نیز در مطالعه ما ارتباط معنی داری وجود داشت ($P<0.001$). بطور کلی سطح آگاهی مادران شاغل بیشتر از مادران خانه دار است و حضور فعال آنان در اجتماع، بستر مناسبی برای افزایش اطلاعات علمی آنها در زمینه های مختلف به ویژه بهداشت دهان و دندان را فراهم می کند که در کاهش بروز پوسیدگی دندانی کودکان آنها بی تاثیر نیست.

در مطالعه نعمت اللهی و خوردي میزان شیوع پوسیدگی در کودکان دارای مادران شاغل بیشتر بود که بر عکس نتیجه مطالعه ما می باشد.^(۴) طبق مطالعه طالبی شیوع پوسیدگی در کودکان دارای مادران خانه دار بیشتر بود که این نتیجه، نتایج مطالعات ما را تایید می کند.^(۱۷)

در مطالعه قندهاری و همکاران هم بیشترین میزان میانگین در کودکانی دیده شد که مادرانشان خانه دار بودند (۳/۲۱) و میزان dmft در کودکانی که مادرانشان شاغل بودند معادل ۱/۹۲ بود ($P<0.05$).^(۸)

یاد شده ۵۰٪ کودکان Free Caries و ۵۰٪ دیگر مبتلا به ECC بودند. در مطالعه طالبی و همکاران در کودکان ۳-۵ ساله مشهد، میانگین dmft معادل $4/4\pm4/4$ و میانگین dmfs معادل $7/3\pm9/5$ بdst آمد همچنین ۱۰/۸٪ از کودکان قندهاری و همکاران dmft کودکان ۳-۵ ساله ۴/۴۵ بdst آمد و ۳/۴۸٪ کودکان بدون پوسیدگی بودند.^(۸)

طبق نتایج پژوهش حاضر میزان بالای پوسیدگی در نمونه های مورد مطالعه مشهود است و مشخص می شود که سطح آگاهی کلی در مورد اهمیت حفظ سلامت دندان های شیری در جامعه مورد مطالعه (شهر بیرونی) نسبت به شهر و دندان کودکان بزرگتر از جمله مشهد پایین تر است که این مسئله را می توان به تاثیر وجود دانشکده دندانپزشکی و برنامه های آموزشی آن در گستره کلان شهر مشهد و نیز باورهای مردم شهرهای کوچک در ارتباط با اهمیت دندان های شیری مرتبط دانست. از این رو نیاز به برنامه ریزی طولانی مدت جهت تغییر این باورها در جهت افزایش سلامت دهان و دندان کودکان این جامعه مشهود می باشد.

در مطالعه حاضر مشخص شد که میانگین dmfs با افزایش سطح تحصیلات پدر و مادر کاهش می یابد و این ارتباط از نظر آماری معنی دار است ($P<0.001$) به طوریکه میانگین dmfs در کودکانی که مادران آنها تحصیلات ابتدایی و راهنمایی دارند معادل $21/2\pm12/2$ است و در گروه کودکان با مادران دارای سطح تحصیلات فوق لیسانس و بالاتر میانگین dmfs معادل $78/7\pm4/3$ می باشد که تفاوت میانگین ها بین دو گروه فاحش است. با توجه به این مسئله مشخص می شود که ترفع آموزه های تغذیه ای و بهداشتی والدین مخصوصاً مادران با افزایش سطح تحصیلات آنها حاصل می شود و مادران با سطح تحصیلات بالاتر بهتر می توانند نقش کلیدی خویش را در بهبود تغذیه و حفظ سلامت دهان کودکان بازی کنند.

در مطالعه قندهاری نیز با افزایش میزان تحصیلات والدین به طور معنی داری از میزان dmft کودکان کاسته شد و از ۵/۱ برای کودکان با والدین دارای تحصیلات ابتدایی به ۷/۳

مطالعه قندهاری هم با افزایش تعداد افراد خانواده میزان dmft افزایش یافته بود و از ۲/۹۷ در خانواده های سه نفره به ۴/۷۷ در خانواده های شش نفره و بیشتر رسیده بود ($P<0/01$).^(۸) بدیهی است با افزایش تعداد فرزندان در خانواده، میزان نظارت و رسیدگی والدین به کودکان کمتر می شود. همچنین با افزایش تعداد کودکان، سطح هزینه های زندگی افزایش یافته و پراواضح است که بروز تنگناهای اقتصادی بطور مستقیم برنامه غذایی کودکان و برخورداری آنان از امکانات بهداشتی پیشگیری را تحت تاثیر قرار می دهد.

نتیجه گیری

نتایج این مطالعه بر شیوع بالای پوسیدگی در بین کودکان بیرونی دلالت دارد. همچنین میزان تجربه پوسیدگی کودکان با سطح تحصیلات والدین بخصوص مادران آنها ارتباط زیادی دارد. بنابراین بر ضرورت اجرای برنامه های آموزشی بمنظور پیشگیری از بروز پوسیدگی دندانی در کودکان آن سامان بویژه در کودکان خانواده های آسیب پذیر و محروم از امکانات اجتماعی، تاکید دارد.

تشکر و قدردانی

نویسنده‌گان مقاله از مدیریت محترم مرکز تحقیقات دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی مشهد آقای دکتر محمد مهدی شیخانی و مدیران محترم مهد کودک های بیرونی که در انجام این پژوهش همکاری داشته اند، نهایت تشکر و قدردانی را دارند.

بین شغل پدر و میانگین dmfs نیز ارتباط معنی داری وجود داشت ($P<0/001$) به این ترتیب که بیشترین میانگین dmfs مربوط به کودکانی بود که دارای پدران بیکار بودند ($15\pm14/14$) و کمترین میزان مربوط به کودکانی بود که پدران آنها پزشک و دندانپزشک بودند ($5/48\pm10/18$) و این مسئله بیشتر به سطح آگاهی و سپس مسائل اقتصادی خانواده بر می گردد.

در مطالعه قندهاری شغل پدران اثر معنی داری بر dmft کودکان نداشت هر چند بیشترین میزان dmft در کودکانی دیده شد که پدرشان کارگر بودند و کمترین dmft مربوط به کودکان افراد کارمند بود.^(۸)

بدیهی است این مسئله بیشتر به سطح آگاهی و سپس مسائل اقتصادی خانواده ها بر می گردد زیرا افراد طبقه کارگر عموماً از تحصیلات کمتر و آگاهی کمتر و همچنین مشکلات و محرومیت های بیشتری برخوردار هستند که قطعاً وضعیت بهداشت دهانی کودکان آنها را تحت تاثیر قرار می دهد.

در مورد ارتباط بین میانگین تجربه پوسیدگی سطوح دندانی (dmfs) و تعداد خواهران و برادران در نمونه های مورد مطالعه ارتباط معنی داری بدست آمد ($P=0/002$).^(۹) بدین معنی که با افزایش تعداد خواهران و برادران کودکان میانگین dmfs آنها افزایش می یافتد. در مطالعه خورده و نعمت الهی نیز مانند مطالعه ما حداقل dmft و dmfs مربوط به تک فرزندان بوده است^(۴)، همچنین در مطالعه طالبی با افزایش تعداد فرزندان dmft نیز افزایش یافته بود.^(۱۷) در

منابع

1. Rozier RG, Sutton BK, Bawden JW, Haupt K, Slade GD, King RS. Prevention of early childhood caries in North Carolina medical practices implications for research and practice. *J Dent Edu* 2003; 67(8): 876-85.
2. Petti S, Cairella G, Tarsitani G. Rampant early childhood dental decay: An example from Italy. *J Public Health Dent* 2000; 60(3): 159-66.
3. Quartey JB, Williamson DD. Prevalence of early childhood caries at harris country clinics. *ASDC J Dent Child* 1999; 66(2): 127-31.
4. Nematollahi H, KhordiMood M. A study of relationship between dental caries experience of 6-36 month old children and dental caries experience & socioeconomic status of their mothers in Mashhad. *J Mash Dent Sch* 2001; 25(1,2): 78-88. (Persian)
5. Rajab LD, Hamdan MA. Early childhood caries and risk factors in Jordan. *Community Dent Health* 2002; 19(4): 224-9.
6. Olmez S, Uzmaris M. Risk factors of ECC in Turkish children. *Turk J Pediatr* 2002; 44(3): 230-6.

7. Mohamadi SM, Rugg-Gun AJ, Butler TJ. Caries prevalence in boys aged 2, 4 and 6 years according socio-economic status in riyadh, Saudi Arabia. Community Dent-Oral Epid 1997; 25(2): 184-6.
8. Ghandehari Motlagh M, Zeraati H, Jamshidi Sh. An epidemiologic survey on dmft among 4-5 year old children of kindergartens under the supervision of Behzisti Organization in Tehran, 2003. J Islamic Dent Assoc Iran 2004; 50(16): 15-21. (Persian)
9. Khan MN, Cleaton-Jones PE. Dental caries in African preschool children: Social factors as disease markers. J Public Health Dent 1998; 58(1): 7-11.
10. Al-Hasani E, Rugg-Gun AJ. Combination of low parental education attainment and high parental income related to high caries experience in preschool children in Abu Dhabi. Community Dent Oral Epid 1998; 26(1): 31-6.
11. Hallett KB, O'Rourke Pk. Dental caries experience of preschool children from the North Brisbane region. Aust Dent J. 2002; 47(4): 331-8.
12. Milen A, Hausen H, Heinonen OP, Paunio I. Caries in primary dentition related to age, sex, social status, and county of residence in finland. Community Dent Oral Epid 1981; 9(2): 83-6.
13. Milen A. Role of social class in caries occurrence in primary teeth. Int J Epidemiol 1987; 16(2): 252-6.
14. Ismail AI. Visual and visuo-tactile detection of dental caries. J Dent Res 2004; 83: 56-66.
15. Brown LJ, Wall TP, Lazar V. Trends in total caries experience: Permanent and primary teeth. J Am Dent Assoc 2000; 131(2): 223-31.
16. Macdonald RE, Avery DR, Stookey GK. Dental caries in the child and adolescent. In: Macdonald RE, Avery DR. Dentistry for the child and adolescent. 8th ed. Philadelphia: Mosby Co; 2004. P. 203-35.
17. Makarem A, Khordi Mood M, Talebi M. A study of dental health and some related factors in children of kindergartens in Mashhad. J Mash Dent Sch 1999; 23(3,4): 185-92. (Persian)
18. Stacy M, Wright F. Diet and feeding patterns in high risk preschool children. Aust Dent J 1991; 36(6): 421-7.